

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

PFU-SAK NR. 287/16

KLAGER:	Folkehelseinstituttet og NTNU ved Det medisinske fakultet
ADRESSE:	Oslo og Trondheim
PUBLIKASJON:	Ny Tid (papir og nett)
PUBLISERINGSDATO:	15.09., 13.10 og 29.10.2016
STOFFOMRÅDE:	Forskning/helse
SJANGER:	Nyhetsartikkel, leserinnlegg, redaksjonell replikk, leserkommentar
SØKERSTIKKORD:	Kildebruk og kontroll av opplysninger, den samtidige imøtegåelsesretten, tilsvarsretten
REGISTRERT:	16.11.2016
BEHANDLET I PFU:	24.01.2016
BEHANDLINGSTID:	68 dager
KLAGEGRUPPE:	Offentlige institusjoner
PFU-KONKLUSJON:	
HENVISNING VVPL.:	
OMTALE/ANONYM.:	
MERKNADER:	

SAMMENDRAG:

Ny Tid publiserte torsdag 15. september 2016 en artikkel, både på papir og på nett, med tittelen: «Tar vi livet av personvernet?».

Byline på papir stod slik: «Ny Tid: Genforskning av Tori Aarseth». Sist i artikkelen stod det: «Tori er journalist for Ny Tid.»

Byline på nett: «Av Tori Aarseth. Aarseth er statsviter, og fast journalist i Ny Tid». Nederst i artikkelen stod følgende: «Tori er journalist for Ny Tid». Artikkelen var like på papir og nett, og ingressen var:

«Vil vi i fremtiden sorteres på bakgrunn av genene våre? Genforskning kan gi nye behandlingsmetoder for alvorlige sykdommer, men for å komme dit, må genomene våre kartlegges.»

Brødteksten startet slik:

«Det jeg er redd for, er genetisk diskriminering,» sier Ellen Økland Blinkenberg til Ny Tid. Blinkenberg er spesialist i medisinsk genetikk og har skrevet en bok om problemstillinger knyttet til genforskning, Min DNAbok.»

Direktøren i Datatilsynet, Bjørn Erik Thon, var også intervjuet:

«Påtrykket for å få kartlagt folks gener er ikke noen triviell sak, [...] Det er jo koden til mennesket man kartlegger her.»

Kjetil Rommetveit, førsteamanuensis ved Senter for vitenskapsteori ved Universitetet i Bergen, var intervjuet:

«Til Ny Tid forteller han at personvernet havnet på sidelinja da de store databasene til forskning skulle bygges opp. «Den kanskje mektigste bioteknologiske forskningen i Norge har i løpet av de siste 10-20 årene vært mest konsentrert om de store databasene - biobankene - og mulig oppkobling av disse mot forskjellige offentlige registre,» forteller Rommetveit. «Kampene om lovregulering av biobanker og helseregistre har pågått siden tidlig på 2000-tallet. Siden den tid, og særlig i den nye loven om helseforskning fra 2015, har informert samtykke og personvern vært på vikende front.»

Videre i artikkelen stod det blant annet:

«Blinkenberg er kritisk til måten de store befolkningsundersøkelsene - som Mor og barn-undersøkelsen (MoBa) og Helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag (HUNT) - har kartlagt folks gener på. «Det er viktig at deltakere som skal få hele genomet sekvensert, er godt informert om hva dette faktisk er, og at de har samtykket til det. Samtykke forutsetter at man virkelig forstår hva undersøkelsen innebærer. Jeg mener det blir underkommunisert at det ikke lar seg gjøre å anonymisere et genom,» sier Blinkenberg.»

[...]

«Dette har også blitt gjort i befolkningsundersøkelser i Norge. «I spørreskjemaer fra noen av disse post-genome helseundersøkelsene, som er gjort på relativt store deler av den norske befolkningen, samlet forskerne inn spørsmål om svært private forhold knyttet til livsstil og helse i tillegg til den genetiske informasjonen. En av disse er MoBa, som møtte kraftig kritikk for å ha stilt svært inngående spørsmål uten å ha informert deltakerne om implikasjonene av denne typen forskning,» forteller Rommetveit.»

[...]

«Blinkenberg peker også på muligheten for at databaser bygget opp med norske pasienter kan bli solgt videre til utenlandske forskere eller kommersielle aktører. «Folkehelseinstituttet kan selge biobanken til en seriøs aktør, men hva om den blir solgt videre, for eksempel til et forsikringsselskap eller til noen som driver med luguber raseforskning eller liknende? Det er mange som er interessert i genene våre. Det er vanlig at forskere deler data seg imellom, og det har vært mindre problematisk før når man har kunnet anonymisere data man deler. Alt dette blir mer komplekst når det er snakk om identiteter.»

Artikkelen hadde en underartikkel med tittelen **«Kommersielle selskaper»**. Denne artikkelen handlet om de private biobankene, og et økende kommersielt marked der folk kan sende inn selvtester og få svar. Vignett **«Ny Tid: Genforskning»**. Også her var ulike forskere intervjuet.

Torsdag 13. oktober 2016 ble det publisert et leserinnlegg, en kronikk, om samme tema, skrevet av Folkehelseinstituttet (MoBa) og NTNU (HUNT). Innlegget var illustrert med bilder av skribentene og en faksimile fra Ny Tids forside 15. september 2016. Artikkelen var merket med følgende vignett: «**Debatt: Genforskning**». Tittelen var: «**Vi tar vare på personvernet**». Inngressen:

«Sikre løsninger som tar vare på personvernet i helse-undersøkelser er lovpålagte og avgjørende for tillit hos deltakeren og i befolkningen for øvrig. Det svekker en viktig, opplyst debatt når gamle og feilaktige påstander om Helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag og Den norske mor og barn-undersøkelsen reproduseres.»

Innlegget startet med å vise til artikkelen fra 15. september,

«Journalist Tori Aarseth spør [...] om vi tar livet av personvernet med vår medisinske forskning for nye behandlingsmetoder. I artikkelen er det flere påstander som krever et svar fra vår side.»

I innlegget svarte FHI og NTNU på tre av påstandene som institusjonene mente ble anført mot undersøkelsene i den første artikkelen. Påstandene ble i innlegget omtalt som «uinformerte» og «virkelighetsfjerne påstander».

I innlegget stod det også «... svaret på Aarseths overordnede spørsmål - om vi tar livet av personvernet - er et klart nei.»

Rett under innlegget ble det publisert et redaksjonelt innlegg med følgende tittel: «**Svar fra journalist Tori Aarseth: Prinsipielle etiske spørsmål er ikke «påstander».**».

«Ny Tid har de siste månedene satt søkelys på ulike sider ved genforskning, både positive og negative. Folkehelseinstituttet og ledelsen ved HUNT har opplevd den siste artikkelen i rekken som et direkte angrep på dem til tross for at artikkelen i første rekke dekker en overordnet og internasjonal trend.»

Videre i innlegget vises det til hva som står på HUNTs egne nettsider, «at alle data er aidentifisert», mens det vises til at forskeren i den første artikkelen nettopp mener at det er mulig å reidentifisere personen. Journalisten skriver:

«Slike data kan altså knyttes til enkeltpersoner»

Videre:

«Kronikkforfatterne sier også at salg av biobanker er et virkelighetsfjernt scenario. Med all respekt å melde er det vel strengt tatt utenfor ledelsen i Folkehelseinstituttet og HUNT sin makt å gi slike fremtidsgarantier.»

Leserinnlegget og redaksjonens innlegg ble også samtidig publisert på nett.

Lørdag 29. oktober 2016 ble det publisert en kommentar under nettartikkelen. Kommentaren var skrevet av Folkehelseinstituttet og NTNU. Tittelen var: «**Overkommuniserer ulovlig scenario**» og inngressen:

«Vi registrerer at Ny Tid trekker Helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag og Den

norske mor og barn-undersøkelsen inn i et fremtidsscenario som i dag er ulovlig, og som ingen av oss ønsker.»

Kommentaren startet slik:

«Ny Tid brukte i forrige utgave sin redaktørmakt til å utstyre vårt tilsvare «Vi tar vare på personvernet» med en polemisk, redaksjonell hale fra sin journalist. Dette krever et tilsvare.

KLAGEN:

Klagerer er Folkehelseinstituttet som står bak «Den norske mor- og barnundersøkelsen, MoBa» og NTNU ved Det medisinske fakultet som står bak «Helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag, HUNT».

Klagerne mener det i den første artikkelen rettes alvorlig påstander mot dem: «I fremstillingen bygges det opp en argumentasjon om hvorfor kartlegging av genomer er en fare for personvernet. Som retorisk bevis for hvor galt det kan gå, brukes Folkehelseinstituttet og Den norske mor og barn-undersøkelsen og NTNU og Helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag (HUNT)».

Klagerne mener Ny Tid har brutt Vær Varsom-plakaten (VVP) punkt 3.2. Det vises til «unyanserte synspunkter som ikke gir et dekkende bilde», et «svært smalt utvalg av kilder» som «ikke møtes med kritiske spørsmål og kan ikke ventes å bidra til å rydde i avisens ensidige fremstilling.»

Det vises til tre konkrete avsnitt som ifølge klagerne inneholder påstander fra kildene, som er drøye både med hensyn til fakta og antakelser: «Blant disse utspillene, er kritikk av Den norske mor og barn-undersøkelsens rutiner for samtykkeinnhenting og kommunikasjon med deltakerne i undersøkelsen, samt feilaktige påstander om muligheter og intensjoner for salg av registre.» At det i artikkelen «fremsettes udokumentert synsing og beskyldninger om motivasjon blant annet hos Folkehelseinstituttet, [...] svekker diskusjonen betydelig», skriver klagerne. Videre mener klagerne de skulle vært kontaktet for å få mulighet til samtidig imøtegåelse av disse påstandene, og at Ny Tid også har brutt punkt 4.14. Også punkt 4.13 blir det i klagen pekt på.

Klagerne opplyser videre at de tok kontakt med Ny Tid etter publiseringen, og ba om å få et tilsvare publisert. Klagerne skriver: «Når vi etter flere runder fikk tilsvare, valgte Ny Tid å gi seg selv samtidig imøtegåelse med en hale på vårt tilsvare, en samtidig imøtegåelse vi ikke selv fikk mulighet til i den første artikkelen.» Her mener klagerne at Ny Tid har brutt VVP punkt 4.15, som gjelder tilsvareretten, jf. «... Tilsvare og debattinnlegg skal ikke utstyres med redaksjonell, polemisk replikk».

Videre reageres det på at Ny Tid fikk mulighet til å svare samtidig på klagerens tilsvare, mens klagerne ikke fikk samtidig imøtegåelse til Ny Tids polemiske redaksjonell hale. Klagerne mener også denne halen inneholder sterke beskyldninger som klagerne skulle fått imøtegått, og viser igjen til punkt 4.14. Klagerne opplyser imidlertid at deres svar ble publisert i kommentarfeltet under artikkelen, og redaksjonens hale.

Klagerne reagerer på «den motviljen vi opplevde da vi ba om tilsvare i avisen og på avisens henvisning til det lukkede, abonnementsbaserte nettutgaven.» Se e-post korrespondanse fra

den 14. oktober 2016 som er vedlagt klagen.

Det opplyses fra klagerne at «Ny Tids håndtering av saken vedrørende tilsvar, var utløsende for at vi klager saken inn.»

Til slutt mener klagerne at: «Artikkelen som er publisert 15. september bærer såpass sterkt preg av kommentar fremfor journalistisk arbeid at den bryter mot dette prinsippet i redaktørplakaten: «Redaktøren skal etterstrebe en journalistikk som gjør det klart for mottakeren hva som er reportasje og formidling av informasjoner og fakta, og hva som er mediets egne meninger og vurderinger.» Den redaksjonelle halen som er lagt på Folkehelseinstituttets innlegg i avisen 15. oktober bryter også med ovenfor nevnte prinsipp i redaktørplakaten.»

TILSVARSRUNDEN:

Ny Tid avviser klagen og mener klagerne bedriver «en svært vrangvillig lesning av (15.september) artikkelen». Ny Tid viser til klagernes to tilsvar (kronikken og en større kommentar) som klager har fått publisert i Ny Tid: «Det første tilsvaret [innlegget som ble publisert 13. oktober; sekr. anm.] ser ut til i stor grad å svare på tenkte anklager om at FHI og HUNT ikke tar personvern alvorlig, ikke har tilstrekkelig sikkerhet rundt personopplysninger og at de bevisst «forsøker å lure folk,» som klagerne formulerer det. Artikkelen i Ny Tid har ikke anklaget dem for noe av dette. Det andre tilsvaret [kommentaren publisert 29. oktober; sekr. anm.] svarer på en oppkonstruert anklage om at klagerne bryter loven, noe artikkelen i Ny Tid ikke anfører på noe som helst vis.»

Ny Tid viser til den løpende debatten som pågår om genforskning, og skriver: «Her har pressen en viktig rolle i å sørge for at ulike sider av en sak blir belyst og ved å stille spørsmål ved hva som vil være den riktige veien videre når det kommer til store spørsmål som vår nyvunne evne til å kartlegge og redigere gener. [...] Etter vårt syn må klagerne innstille seg på at det må være lov å ytre andre synspunkter rundt personvern og forskning i offentligheten enn de tilnærmingene klagerne selv har, uten at dette automatisk utgjør et angrep på dem.»

Det opplyses at Ny Tid har jobbet med tema over lang tid, og har publisert en rekke artikler: «Utviklingen i genforskning og -teknologi berører svært mange andre temaer, og vi valgte derfor å dele dette opp tematisk.» Det vises til to tidligere artikler: «Kan kreft, hiv og blindhet bli historie?» og «Genetisk menneskeproduksjon», før den påklagede artikkelen om personvernet. Ny Tid opplyser at det kommer flere artikler «det planlegges artikler om kloning som en vei for å bringe tilbake utdødde dyrearter, og om de norske biobankene. Ny Tids dekning av tematikken er altså bred, og vi har snakket med en rekke forskere med ulike syn på hvordan denne teknologien bør forvaltes.»

Ang. VVP punkt 3.2.

Når det gjelder 15. september-artikkelens kildebruk, viser Ny Tid til artikkelens mange kilder og kildenes fagfelt: «Ny Tid kan ikke se at det skal være noe i veien med troverdigheten til noen av disse kildene da de alle uttaler seg om egne fagfelt.»

Videre vises det til at Ny Tid i flere artikler har satt søkelys på genforskning og genteknologi, og at Ny Tid derfor har vært i kontakt med en rekke kilder, også forskere og medisinerer som har et udelt positivt syn på genteknologi. Det vises imidlertid til denne artikkelens vinkling, og Ny Tid skriver: «I denne artikkelen har avisen snakket med fagpersoner som har markert seg i personverndebatten, (og) kildeutvalget er naturlig gitt sakens vinkling. For oss fremstår

det som at klagerne mener tilfanget av kilder er smalt fordi de selv har et annet syn enn to av kildene, Blinkenberg og Rommetveit. Selv om pressen skal tilstrebe bredde, så betyr ikke det at ethvert syn som kan finnes angående et tema må være representert i hver enkelt sak som skrives. Klagerne ser også ut til å blande sammen kritikk de tidligere har fått fra de intervjuede forskerne med innholdet i den innklagede artikkelen. Ny Tid kan ikke ta ansvar for kritikk våre kilder tidligere har fremsatt i andre kanaler enn hos oss.»

Ny Tid mener videre at det er bekymringsfullt at offentlige institusjoner «ønsker å kontrollere vinklingen pressen velger når man omtaler genforskning (...) Vi vil minne om VVps punkt 1 angående pressens samfunnsrolle. En overreaksjon fra en offentlig instans slik vi her ser, virker dempende på utøvelsen av pressens oppgave med å legge til rette for informasjon, debatt og samfunnskritikk. Det kan ikke være slik at hver gang pressen omtaler et tema, så har den relevante offentlige instansen rett til å slippe til for å nærmest «korrigere» bildet.»

Ny Tid kan ikke se klagerne har sannsynliggjort at noen av de faktiske opplysningene i artikkelen er feil: «Den frie pressen er en av grunnsteinene i demokratiet, og det er derfor naturlig at pressen omtaler mulige konsekvenser av mulige lovendringer som kan komme i fremtiden. Dersom pressen skulle omtale mulige konsekvenser av en politikk først etter den er vedtatt som lov, er det vanskelig å se at man kan oppfylle sin samfunnsrolle.»

Ettersom klagerne ikke viser til faktiske feilaktige opplysninger, så ser ikke Ny Tid punkt 4.13 som relevant.

Ang. VVP punkt 4.14.

Videre kan ikke Ny Tid se at FHI, NTNU, HUNT eller MoBa er utsatt for sterke beskyldninger i den påklagede artikkelen: «Så vidt vi vurderer det har ingen av disse hatt rett til samtidig imøtegåelse. At artikkelen skal ha fremsatt påstander om disses motivasjon eller intensjoner er for oss uforståelig, og vi lurar på hvordan dette kan leses av teksten.»

Ny Tid går deretter igjennom påstandene klagerne reagerer på, og viser til at dette er sitater fra forskerne. Ny Tid mener påstandene er preget av meninger, holdninger, karakteristikk, fremtidsspekulasjoner og perifere poeng som ikke utgjør noen sterke beskyldninger av faktiske opplysninger. Det skrives: «Ny Tid mener det må være mulig å referere til tidligere debatter i offentligheten uten å gjengi alle argumenter og motsvar som ble fremsatt den gangen.»

Videre skriver Ny Tid at Ny Tid ikke konkludere og at det tydelig går frem i tittel/ingress at det stilles et spørsmål: «Gitt konteksten er det helt uforståelig for oss at dette skal kunne leses som en beskyldning mot dagens ledelse i FHI.»

Ny Tid viser til PFUs veileder for samtidig imøtegåelse og det første kriteriet her: «Det er bare sterke angrep av faktisk art, dvs etterprøvbare beskyldninger, som utløser imøtegåelsesretten». Så vidt vi kan se er det ingen etterprøvbare beskyldninger av faktisk art mot klagerne i «Tar vi livet av personvernet?».

Ang VVP punkt 4.15.

Ny Tid mener at redaksjonen har forsøkt å komme klagerne i møte: «Ny Tid ryddet plass til en lengre kronikk fra klagerne, til tross for at vi normalt sett ikke vier plass til løpende debatt i papiravisen. Ny Tid er en månedsavis, og vi har allerede utfordringer med å få plass til det aktuelle stoffet vi forsøker å formidle. For vår del var måten vi publiserte kronikken og vårt

forsøk på å oppklare en del misforståelser i en samtidig kommentar, den beste av flere dårlige alternativer gitt at redaktøren også skal verne om redaksjonens produksjon av fri og uavhengig journalistikk.» Ny Tid viser ellers til korrespondansen vedlagt og mener klagerne kom med krav som Ny Tid ikke kunne etterkomme, blant annet ville klagerne ha tilsvaer i form av en nyhetsartikkel.

Om den påklagede halen (replikken), skrives: «Klagerne har rett i at kommentaren fra oss er publisert i form av en hale, men etter vårt syn er den ikke polemisk. Kommentaren er et forsøk på å rette opp misforståelsen om at den opprinnelige artikkelen utgjorde et angrep på klagerne eller var en form for kronikk. Etter vår forståelse ville en polemikk i denne sammenhengen for eksempel være å gå inn i en debatt om hvorvidt FHI ivaretar personvernet eller ikke. Ny Tid har ingen grunn til å tro at ikke FHI forholder seg til dagens regelverk eller at FHI ikke tar personvern alvorlig, og har heller ikke anført dette på noe tidspunkt. Klagerne går i sitt tilsvaer veldig langt i å beskyldre vår journalist for å ha en bakenforliggende agenda med artikkelen «Tar vi livet av personvernet?». Påstanden om at overskriften «Tar vi livet av personvernet?» er konkret rettet mot klagerne, og at vår journalist har jobbet frem artikkelen med dette spørsmålet som overordnet hypotese, er etterprøvbare beskyldninger som vår journalist strengt tatt kunne hevde retten til å imøtegå (for ordens skyld, disse påstandene medfører ikke riktighet). Vi valgte likevel å bruke begrenset plass på å heller vise til at artikkelen ikke handlet om klagerne (første avsnitt), og heller ikke fremla påstander eller feilinformasjon om dem, men kun inneholdt noen få karakteristikk av klagernes praksis (andre avsnitt). Denne selv pålagte begrensningen var nettopp for å understreke at det her ikke var lagt opp til noe debatt om klagernes praksis fra vår side.»

Ny Tid skriver imidlertid: «Det er likevel mulig at vi burde ha publisert kommentaren på nett i ettertid eller bedt om at klagernes tilsvaer holdt seg til saken jf. VVp 4.15, for å være helt sikre på at vi her ikke ville misbruke redaktørmakten i eget medium. Dersom Ny Tid hadde vært en dagsavis med faste debattsider, ville det selvsagt vært mer naturlig å publisere denne kommentaren dagen etter, men ettersom det går en måned mellom hver avis blir det svært begrenset i hvilken grad man kan få til en løpende debatt. Dette er en av grunnene til at vi ikke har debattsider og at hver artikkel vi publiserer må kunne stå alene, noe vi også forklarte i e-postutvekslingen med klagerne. Dette var også noe av begrunnelsen for at vi valgte å publisere en samtidig kommentar som forsøk på oppklaring av misforståelsene som forelå fra klagers side.»

Ny Tid avviser brudd på Redaktørplakaten idet den påklagede artikkelen er journalistikk: «Her må det sies at enhver vinkling på enhver sak vil inneholde noen former for utvelgelse og vektlegging. Det vil alltid være synspunkter og relevant informasjon det ikke blir plass til. For oss fremstår det som at klagerne mener at deres synspunkter er objektiv informasjon, mens andres synspunkter er subjektive eller i verste fall feilinformasjon og anklager mot dem. Saken som er innklaget legger vekt på personvern som en problemstilling knyttet til genforskning. Ny Tid har også produsert flere andre saker om genforskning med andre vinklinger. Det at denne saken har en konkret vinkling gjør den ikke til en kommentar, verken mer eller mindre enn alle de andre sakene vi har hatt om den bredere tematikken rundt genforskning og genteknologi.»

Oppsummert: Ny Tid mener klagernes lesning av den opprinnelige artikkelen «er svært nærtakende, og oppfatningen om at teksten inneholder grove beskyldninger mot dem, er helt ubegrunnet. Når tanker rundt et fremtidsscenario oppleves så personlig som klagerne har oppfattet denne saken, mener vi klagerne legger sin tålegrense for omtale svært mye

lavere enn det som må kunne forventes av offentlige institusjoner. For oss fremstår det nærmest som at klagerne har et behov for å kontrollere vinklingen på saker som omhandler deres arbeidsfelt.»

Klageren skriver: «I sitt tilsvaret kommer redaktør Truls Lie med flere påstander om Folkehelseinstituttets beveggrunner i denne saken og antyder at vi har et ønske om å kontrollere avisens vinkling. Dette er selvfølgelig ikke riktig. Folkehelseinstituttet stiller seg bak prinsippene om en fri og uavhengig presse, og som samfunnsaktør har vi i alminnelighet god erfaring med norske medier. Det er derfor grunn til å minne om hva vår klage handler om: Vi mener Ny Tid har brudd med følgende formuleringer i Vær varsom-plakaten [3.2, 4.13, 4.14 og 4.15 + Redaktørplakaten; sekr. anm.]»

Klagerne ønsker å svare på hvilke faktiske opplysninger de mener er feil, og som klager skulle hatt samtidig imøtegåelse på.

«Begge klagere reagerer på at vi ikke i samme artikkel som kritikken ble fremført, fikk anledning til å imøtegå faktiske opplysninger og kommentere kritikken knyttet til måten MoBa og HUNT har kartlagt folks gener på, blant annet når det gjelder informasjon til og samtykke fra deltakeren.»

«MoBa/Folkehelseinstituttet reagerer på at vi ikke fikk anledning til samtidig imøtegåelse når Ny Tid bruker MoBa som eksempel på en befolkningsundersøkelse som samlet inn spørsmål om svært private forhold knyttet til livsstil og helse i tillegg til den genetiske informasjonen på denne måten: «En av disse er MoBa, som møtte kraftig kritikk for å ha stilt svært inngående spørsmål uten å ha informert deltakerne om implikasjonene av denne typen forskning, forteller Rommetveit.»

«MoBa/Folkehelseinstituttet mener at avisen gir inntrykk av at det kan bli aktuelt at Folkehelseinstituttet selger biobanken. Også her reagerer vi på at vi ikke fikk anledning til å bidra med faktiske opplysninger og/eller kommentarer som kunne ha bidratt til å korrigere dette.»

Prinsippet om samtidig imøtegåelse er etter vårt syn ekstra viktig ettersom avisen kommer ut bare én gang i måneden. Vi reagerer også på at avisen tilkjenner seg selv en redaksjonell, polemisk replikk under vårt tilsvaret i neste utgave datert 13. oktober, mens vårt andre innlegg i denne saken («Overkommuniserer ulovlig scenario») ble henvist til nettutgavens kommentarfelt nedenfor Ny Tids egen replikk. Da vi hadde tilgang til denne artikkelen den 6. desember, kunne vi imidlertid konstatere at innlegget var fjernet fra kommentarfeltet.»

Noen punkter til slutt:

«Etter vårt syn er ikke MoBa/Folkehelseinstituttet og HUNT/NTNU tilfeldige meningsbærere i akkurat denne saken, der våre befolkningsundersøkelser jo blir utsatt for kritikk. Det er nettopp derfor vi mener at kildetilfanget er for smalt.»

«Dersom MoBa/Folkehelseinstituttet og HUNT/NTNU, eller andre aktører med andre syn på problemstillingene, hadde kommet til orde artikkelen «Tar vi livet av personvernet?» hadde saken vært mer balansert og dermed ikke så ensidig framstilt.»

«Vi tenker at Vær varsom-plakaten også gjelder for omtale av en offentlig instans. [...] Folkehelseinstituttet er omtalt i mange tusen medieoppslag hvert år og det er svært sjelden at vi har grunnlag for å klage på oppslagene.»

Ny Tid skriver følgende om den første artikkelen: «Denne saken handlet ikke om klagerne, men om en overordnet trend. Det ble ikke fremsatt noen konkrete beskyldninger eller ny kritikk mot klagerne. Saken inneholdt kun en kort referanse til kritikk som tidligere er fremsatt mot klagerne, men denne referansen var ikke på noen måte sentral i den innklagede saken.»

For ordens skyld vil Ny Tid påpeke at klagernes andre tilsvare, kommentaren, ikke er fjernet fra Ny Tids nettsider, men er synlig når man er innlogget som abonnent.

Se vedlagte kommentar.